

і контролі за своєю навчально-пізнавальною діяльністю, результатом якої є створення певного продукту або явища;

2) метод проблемного навчання, що ґрунтується на розгляді складних пізнавальних завдань, вирішення яких представляє істотний практичний або теоретичний інтерес. Вся робота організовується в малих групах, а роль тьютора зводиться до спостереження і методичної підтримки;

3) дослідницький метод навчання полягає у створенні педагогами навчально-методичної літератури, узагальнені позитивного педагогічного і виробничого досвіду, підготовці наукових статей. При цьому тьютор повинен відслідковувати, щоб тематика дослідницьких завдань відображала найбільш актуальні проблеми розвитку професійної освіти, а також враховувала їх значимість для розвитку відповідних дослідницьких навичок педагогів.

Таким чином, завдяки упровадженню технологій дистанційного навчання педагогічні працівники мають змогу реалізувати власні траєкторії професійного розвитку відповідно до індивідуальних запитів і потреб та програмних цілей закладів професійної освіти. Водночас, виконання практико орієнтованих завдань в межах опанування програми підвищення кваліфікації забезпечує створення педагогами освітніх продуктів, готових до впровадження у процес підготовки кваліфікованих робітників.

Список літературних джерел:

1. Лях Г. Р. Сутність і форми педагогічного наставництва. Проблеми та перспективи розвитку освіти. 2016. С.22-24.

2. Шамралюк О.Л. Розвиток технологічної культури майстрів виробничого навчання аграрного профілю в навчально (науково)-методичних центрах професійно-технічної освіти: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04 / Інститут ПТО НАПН України. Київ, 2021. 353 с.

3. Tkachuk G. Pedagogical conditions for the development of readiness of teachers of special disciplines of vocational schools to use personality-oriented pedagogical technologies. Colloquium-journal: Pedagogical Sciences. 2021. № 4(91). P. 43-45.

Худавердієва В.А., к.е.н., доцент (ORSID 0000-0002-0100-5079)

Новаков В.А., магістрант

Державний біотехнологічний університет, м. Харків

ІНФОРМАЦІЙНО-ЦИФРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ У СФЕРІ ВИЩОЇ ОСВІТИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Протягом останніх двох десятиріч років, відбувається процес переходу від традиційного навчання до навчання на базі комп'ютерних технологій. Це стало можливим здебільшого з розвитком мережі Інтернет, що дало можливість пересилати необхідну кількість даних з одного кінця світу в інший, вільно вести дискусії з іншими користувачами мережі в online режимі і розміщувати

інформацію на Інтернет-сайтах, роблячи її доступною для всіх бажаючих. Освіта є одним із базових прав людини, закріпленим у [26 ст. Декларації прав людини](#), Конституції України та Законі України «Про освіту» [1,2]. Якість та доступність освіти мають прямий вплив на доходи, зайнятість, розвиток, здоров'я та соціалізацію людей.

Перехід на дистанційне навчання у зв'язку з пандемією COVID-19 спричинив [погіршення](#) якості та доступності освіти, а також загострення низки освітніх нерівностей. На початку пандемії 90% шкіл по всьому світу були [зачинені](#). Весною 2020 року всі навчальні заклади в Україні перейшли на дистанційне навчання. Через кілька місяців в Україні було запроваджено «адаптивний карантин», який передбачав поділ України на зони епідеміологічної безпеки: «зелену», «жовту», «помаранчеву» та «червону». Відповідно до цього заклади загальної середньої освіти постійно переходили з дистанційного на змішане навчання та навпаки, натомість заклади вищої освіти переважно залишалися на дистанційному навчанні [3].

Інформатизація процесу освіти та новітні інформаційно-комунікаційні технології(ІКТ) за умови повного їх використання та введення до освітнього процесу, докорінно змінюють перебіг життя суспільства. У процесі дистанційного навчання використовуються дистанційні курси – інформаційні продукти, які є достатніми для навчання за окремими навчальними дисциплінами» [4]. Це передбачає створення та підтримку «життєдіяльності» загального освітнього простору, який міг би охопити максимальне коло бажаючих отримати освіту та об'єднати не лише студентів та викладачів різних країн, стимулюючи корисний процес обміну досвідом, та сприяв би циркуляції знань. Але важливий нюанс полягає в тому, що на відміну від зарубіжних країн, де дистанційна освіта стоїть поряд із класичною формою здобуття освіти, в нашій державі вона є не альтернативною, а лише однією з допоміжних форм.

Хоча перелік її переваг, доведений дослідженнями, досить великий. Серед них можна виділити:

1. Актуальність, що передбачає використання найсучасніших засобів для здобуття інформації, ІКТ та можливостей Інтернету.

2. Порівняно більші обсяги інформації, яку можна отримати в умовах дистанційного навчання у коротші строки.

3. Зручність, за якої кожен студент має можливість обрати власний ритм та режим отримання знань у комфортній для нього обстановці, що сприятливо вплине на сам процес навчання.

4. Індивідуалізація, що дає змогу кожному студенту узгодити навчання зі своїми потребами.

5. Доступність, що передбачає економію часу та коштів за рахунок використання навчальних приміщень та представлення вільного доступу до навчальних матеріалів.

6. Гнучкість, яка надає можливість викладати матеріал відповідно до рівня підготовки та базових знань студентів, створюючи додаткові сайти з необхідною інформацією та сайти, на яких студенти можуть обмінюватися

інформацією, відповідаючи на запитання один одного та навчатися, навчаючи інших.

7. Відсутність географічних бар'єрів, за якої відпадає необхідність дорогого переїзду та проживання в інших країнах, а натомість надається можливість спілкування з викладачами та студентами по всьому світу без обмежень [5].

Сьогодні широко використовується велика номенклатура систем дистанційного навчання та управління дистанційним навчанням як з відкритим кодом (умовно безкоштовних), так і платних, широкоживаних та вузькоорієнтованих. Складовими систем дистанційного навчання є велика кількість модулів, зв'язаних між собою. При цьому є виділені основні функціональні можливості, які повинні забезпечувати сучасні системи дистанційного навчання [6]. Системи управління дистанційним навчанням: ATutor, Claroline, Live@EDU, Share Point LMS і Moodle (Modular Object-Oriented Dynamic Learning Environment). Ця програма управління дистанційним навчанням орієнтована на взаємодію між викладачем та студентом, також використовується для підтримки очних курсів. Moodle може бути встановленим на будь-який комп'ютер, який підтримує PHP та роботу із СУБД MySQL, Postgre SQL, Microsoft SQL Server [7].

Список літературних джерел:

1. Конституція України. URL: <http://search.ligazakon.ua>
2. Про освіту. Закон України. URL: <http://search.ligazakon.ua>
3. Назаренко Ю., Поліщук О. Освіта в умовах пандемії у 2020/2021 році: аналіз проблем і наслідків. URL: [http:// info@cedos.org.ua](http://info@cedos.org.ua)
4. Положення про дистанційне навчання. Наказ Міністерства освіти і науки України 21.01.2004 № 40) URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0703-13#n18>
5. Що таке дистанційна освіта: як вона працює? URL: <http://www.vsemisto.info/osvita/2355-sho-take-vysha-osvita-jak-vona-prazjuje>.
6. ITEnergy Corporate Projects : Системы дистанционного обучения. URL: <http://www.itecp.ru/>.
7. Белозубов А.В., Николаев Д.Г. Система дистанционного обучения Moodle : учебно-методическое пособие. СПб., 2007.

Швардак М. В., к.п.н., доцент (ORSID: 0000-0002-9560-9008)
Мукачівський державний університет, м. Мукачево

КЛАСИФІКАЦІЯ ТЕХНОЛОГІЙ ПЕДАГОГІЧНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ЗАКЛАДУ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

На сучасному етапі реформування системи освіти актуалізується проблема якості підготовки майбутніх керівників освітніх закладів, її змісту та структури, рівня компетентності випускників ЗВО. Серед основних вимог, що